

Aki látta már **Kelemen Hunort** közelről, ha mást nem is, azt biztos tudja róla, hogy az Erdélyi Magyar Értelmező Szótárban ő lehetne a **mélabú** címszó mellett a két lábon járó illusztráció. Aki még nem látta közelről, annak megmutatjuk. Íme:

És mégis ő volt a legviccesebb fickó azon a megbeszélésen, ahova **Gálfi Árpád** polgármester meghívta **Kelemen Hunor**t, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség elnökét, valamint **Bíró Zsolt**ot a Magyar Polgári Párt elnökét. Igaz, csak akkor volt vicces, amikor ő beszélt. **Amikor mások beszéltek, akkor ő is szomorú volt.**

Mivel Kelemen Hunor saját elmondása szerint nem járt eddig Udvarhelyen a polgármester irodájában, ezért segítséget kért, hogy nehogy eltévedjen. Gondoljuk, hogy ezért jött vele Verestóy Attila szenátor is, és így **csupán fél órát késtek** a megbeszélésről.

De ne szaladjunk ennyire előre.

Legszívesebben eltitkolnám

– mondta bánatos szemekkel Veronika a hétindító gyűlésen, és így tudtuk meg, hogy városunkba érkezik Kelemen Hunor és Bíró Zsolt, hogy a város fejlesztési projektjeit támogatni szándékozzanak, és ezt a szándékukat aláírásukkal meg is pecsételjék. Amit mi úgy értelmeztünk, hogy **ha majd úgy lesz, akkor támogatnak**, ha meg nem lesz úgy, akkor nem támogatnak, de a szándék, az megvan.

Szegény Veronikát Ufó kollegámmal úgy megsajnáltuk, hogy bevállaltuk, elmegyünk erre a felemelő eseményre. A meghívás 15.30-ra szólt, mi biztos, ami biztos alapon 15.00-ra mentünk, nehogy ne kapjunk helyet, a meghívottak meg 16.00-ra érkeztek, mert jobb késni, mint elsietni.

Az Udvarhelyi Habony Árpi

Az üres egy órában **Balázs Árpád** szórakoztatott. Megtudtuk tőle, hogy az a pletyka járja, hogy ő az udvarhelyi Habony Árpád, de sajnos ezt sem megerősíteni, sem megcáfolni nem tudta. Viszont kedélyesen beinvitált a tanácsterembe, hogy ne állingáljunk a folyósón, mint két jöttment.

Ám amikor épp leültünk volna, akkor egy nagyon fontos figura – sajnos a nevét **nem tudtuk megjegyezni**
, de szőke volt, enyhén kopaszodó és szemüveges – szólt, hogy legyünk szívesek kifáradni onnan, mert először a polgármester 5 percet beszélget zárt ajtók mögött az elnökurakkal, és csak utána válik nyilvánossá a sajtóesemény.

Épp a folyósó falán lévő reprodukciókat bámultam, amikor csupán félóra késéssel berobbant Kelemen Hunor, és onnan kezdve felpörögtek az események. Egy hölgy szólt, hogy fáradjunk már be a tanácsterembe, ha már jöttünk, és hamarosan megérkeztek a meghívottak.

Orbán Balázs szolgáltatta az előzetest.

Megtudtuk, ők nem politizálnak, de a város csak úgy tud fejlődni, ha Budapesttől is és Bukaresttől is elveszünk mindent, amit csak tudunk, és amit nekünk adnak, ehhez viszont túl kell lépnünk a kicsinyes acsarkodáson.

És persze, hogy **megválasztunk mindenkit**, akit csak kell, de aztán nem árt, ha tudják, hogy azért küldtük őket Bukarestbe, hogy megbecsüljék magukat, és tudják, hogy nélkülünk nem mehettek volna oda.

Ezt Orbán Balázs nagyon **szigorúan mondta**, kicsit féltünk is, mert elszoktunk ettől a nagy szigorúságtól. És ha már nem lett volna amúgy is elég bajunk, szólt, hogy **most nem lesznek kérdések**, mert Gálfi Árpádnak fáj a lába, csoda, hogy eleget tudott tenni a házigazda szerepének. Szóval nem lehetünk olyan kegyetlenek, hogy kérdésekkel kellemetlenkedjünk, ezt ugye megértjük. De cserébe ígért egy szép közleményt, amit meg is kaptunk.

A felvezető után **Gálfi Árpád kicsit fáradtan és megtörten felolvasta beszédét**. A beszédből kiderült, hogy azért hívta Székelyudvarhelyre Kelemen Hunort és Bíró Zsoltot, hogy arra kérje őket, támogassák Székelyudvarhely fejlesztését, parlamenti és egyéb eszközökkel.

Mert, ha úgy jön össze a dolog, akkor lesz terelőút, felújított városközpont és vár, gyógyfürdő Szejkefürdőn, valamint fedett uszoda és sportbázis.

Persze, mindez csak akkor esedékes, ha vasárnap szépen elmegyünk szavazni, ahogy **Orbán**

Viktor
miniszterelnök úr is üzente a nemrég lezajlott Magyar Állandó értekezlet alkalmával.

És ha Orbán azt üzente, akkor az meg van üzenve.

Gálfi Árpád után **Bíró Zsolt** szóllalt fel, és az MPP illetve az RMDSZ szlogenek hermeneutikai boncolgatásába kezdett. Azaz az MPP az emberek pártján van, míg az RMDSZ-nek minden magyar számít.

Szóval mostmár együtt **minden számító magyar ember pártján vannak**. Vagy valami hasonló. Mindenképp nagyon örült, hogy ez az együttműködés megvalósult, és látszott, hogy ezt komolyan is gondolja.

Kelemen Hunor zárta a felszólalások sorát, és annyi energiát vitt az egészbe, hogy **minden résztvevő elkapta a szemét a Facebook faláról**
. Kelemen Hunor elmondta, hogy ő érti, hogy ebben a teremben senki sem politizál, de ő akkor is fog.

Megtudtuk, hogy megválasztása után felhívták Gálfi Árpádot, és gratuláltak neki. Bár jobban szerették volna, ha RMDSZ-es nyeri meg a várost, de így is jó, mert Gálfi Árpád **legalább magyar,** és így nincs olyan nagy baj.

Kelemen Hunor beavatott a székely választók mélylélektanába is, ami röviden úgy szólt, hogy a székelyeknek a helyhatósági választásokon **szükségük van a csetepatéra**, mert másképp tök unalmas az egész, országos szinten viszont az ilyen helyi acsarkodások fölé kell emelkedni, másképp

szétporladunk, mint a szikla.

És az is legyen tiszta és világos, hogy ha Udvarhely nem boldog, akkor Csíkszereda sem és Szentgyörgy sem lehet boldog. Noha nekünk távolról úgy tűnik .

Szóval, ha magunkért nem is, de legalább a csíkiakért és a szentgyörgyiekért el kéne menjünk

szavazni – vontuk le magunkban a végkövetkeztetést.

Bár nem biztos, hogy mindent jól értettünk, minthogy **kérdezni nem lehetett ezért nem tudtuk tisztázni** az esetleges félreértéseket.

A végén mindenki aláírt, mosolygott és kezet fogott, majd Hunor szólt, hogy **a sérültek menjenek előre** ,
amit igyekeztünk nem áthallani, de nagy önuralomra volt szükségünk.

Félóra múlva Mikulás buli a Zseblak játszóházban

Rohantunk is Ufóval, hogy időben odaérjünk. Közben Ufó szólt, hogy szerinte bele kellene írnom az anyagba, hogy vajon Gálfi azért barátkozik-e annyira újabban az RMDSZ-el, mert négy év múlva szeretne tulipános kitűzőben indulni a választásokon.

Mondtam neki jó, majd átgondolom, **lehet, hogy beleírom.**

Belihegtünk a játszóházba, ahol az egyik kolleganőnk megkérdezte, miért vagyunk úgy lefáradva. Mondtuk, hogy nyalizni voltunk a polgihivatalba, s attól mindig lefáradunk. De persze arra is kíváncsi volt, hogy miért. Mondtuk, **vasárnap választás lesz**, s azzal kapcsolatban tartottak egy kis sajtótájékoztatót.

–Tényleg? Választás? És mit választunk? – kérdezte.

– Hát tudod, parlamenti választás.

– Igen, és az fontos?

– Most szavazzuk meg Verestóynak a következő **négy évre a munkahelyét**.

– Jaj, hát akkor mindenképp elmegyek.

És meg is jött a Mikulás.